

Kópavogsbær

MEKÓ
MENNING Í KÓPAVOGI

Útgefið
21. janúar 2025

LJÓÐSTAFUR
JÓNS ÚR VÖR
2025

Ljóðstafur Jóns úr Vör

Árið 2001 var stofnað til ljóðasamkeppni á vegum Lista- og menningarráðs Kópavogs og Ritlistarhóps Kópavogs, sem hlaut nafnið Ljóðstafur Jóns úr Vör, í minningu skáldsins sem lést 4. mars 2000.

Jón fæddist á Vatneyri við Patreksfjörð 21. janúar 1917 en starfaði lengst af í Kópavogi þar sem hann var hvatamaður að stofnun bókasafnsins og síðar fyrsti bæjarbókavörður bæjarfélagsins. Jón starfaði að menningarmálum með ýmsum hætti, var til dæmis bæði bóksali og ritstjóri, en fyrst og fremst var hann brautryðjandi í íslenskri ljóðagerð.

Ljóðstafur Jóns úr Vör er veittur að lokinni samkeppni þar sem öllum er frjálst að senda inn frumsamin ljóð á íslensku, og undir dulnefni. Hér takast því á reyndari skáld og þau yngri í jöfnum leik.

Veitt eru peningaverðlaun og verðlaunaskáldið fær til varðveislu í eitt ár silfurskreyttan göngustaf, sem var í eigu Jóns úr Vör. Á stafinn er festur skjöldur með nafni verðlaunahafa ásamt ártali. Árið 2011 var Ljóðasamkeppni grunnskóla Kópavogs sett á laggirnar, haldin í tengslum við Ljóðstaf Jóns úr Vör.

Markmiðið með grunnskólakeppninni er að efla áhuga barna og ungmenna á ljóðagerð en öll grunnskólabörn í Kópavogi geta tekið þátt.

Dómnefnd, skipuð fagfólki á sviði bókmennta, fer yfir innsend ljóð beggja flokka. Verðlaun hafa ávallt verið veitt við hátíðlega athöfn á fæðingardegi Jóns úr Vör, 21. janúar ár hvert.

Dómnefnd Ljóðstafa Jóns úr Vör 2025:
Guðrún Hannesdóttir
Þórdís Helgadóttir (formaður)
Þórður Sævar Jónsson

Eftirfarandi hafa hlotið Ljóðstaf Jóns úr Vör

2025

Anna Rós Árnadóttir: Skeljar

2024

Vala Hauksdóttir: Verk að finna

2023

Sunna Dís Másdóttir: Á eftir þegar þú ert búin að deyja

2022

Brynja Hjálmsdóttir: Þegar dagar aldrei dagar aldrei

2021

Þórdís Helgadóttir: Fasaskipti

2020

Björk Þorgrímsdóttir: Augasteinn

2019

Brynjólfur Þorsteinsson: Gormánuður

2018

Sindri Freysson: Kínversk stúlka les uppi á jökli

2017

Ásta Fanney Sigurðardóttir: Silkileið nr. 17

2016

Dagur Hjartarson: Haustlægð

2015

Ljóðstafur ekki veittur

2014

Anton Helgi Jónsson: Horfurnar um miðja vikuna

2013

Magnús Sigurðsson: Tunglsljós: In memoriam

2012

Hallfríður J. Ragnheiðardóttir: Triptych

2011

Steinunn Helgadóttir: Kaf

2010

Gerður Kristný: Strandir

2009

Anton Helgi Jónsson: Einsöngur án undirleiks

2008

Jónína Leósdóttir: Miðbæjarmynd

2007

Guðrún Hannesdóttir: Offors

2006

Óskar Árni Óskarsson: Í bláu myrkri

2005

Linda Vilhjámsdóttir: Niður

2004

Hjörtur Marteinnsson: Hvorki hér né ...

2003

Ljóðstafur ekki veittur

2002

Hjörtur Pálsson: Nótt frá Svignaskarði

SKELJAR

öll hús
eru hús við sjóinn
ef maður bara fylgir lögnunum
nógu langt eftir

stundum
þegar hún krýpur á
köldum flísunum
finnst henni hún heyra
daufan óm af
fuglagargi
upp úr klósettskálinni

og þá hugsar hún um söguna
af sjómanninum
sem var spáð sjódaða
og hætti að róa út
hvernig hann flutti
eins langt inn í land
og hann komst
hætti að borða sjávarfang
varð tortrygginn
út í hvern einasta
vota stein
sem varð á vegi hans
í mörg ár

þangað til einn daginn
að hann sofnaði á verðinum
bauð tveimur skipbrotsmönnum gistingu

hún hugsar um sjóstakkana þeirra
hvernig þeir hengdu þá upp
og hvernig það draup af þeim
á forstofugólfið
yfir nóttina

um hreyfingarlaust
andlit mannsins í pollinum
í dögum

að lifa
er að sofna á verðinum

að deyja
er að sofna á verðinum

eins og járnsmiður
hugsar hún
sem gerir vettvangsrannsóknir
á skósólum

eins og konu
sem er spáð sjódaða
en flytur samt
inn í hús
þakið skeljum

Anna Rós Árnadóttir

LJÓÐSTAFUR
JÓNS ÚR VÖR 2025

JAPANSKIR MORGNAR

Ég er eins og eiginkona sjómannsins,
sú sem fékk kolkrabbann í heimsókn,
á mynd eftir Hókusæ.

Ekki man ég svipbrigði hennar
og sé ekki heldur mín eigin þessa stundina
en þykist vita að við brosum bæði út að eyrum.

Í bakgrunni spila hæglátar, málaðar postulínsbrúður
á framandi hljóðfæri.

Einungis þunnur veggur úr bambusviði
aðskilur okkur og allt hitt
sem þarf víst líka að eiga sér stað.

Ragnar H. Blöndal

2. VERÐLAUN

AÐRAR LENDUR

handan við hringinn sem þú hefur gengið rangsælis og réttsælis nótt og dag
þér til húðar

þar eru aðrar lendur
gerðar úr jarðvegi sem henta betur fræinu í krepptum lófa þínum

hættu að hnita og skáskjóttu þér úr iðunni

sjáðu
það eru reykmerki á bláum himni
grænir tíglar að feta sig eftir
gustur eins og lófi á bak þitt

það er autt sæti við varðeldinn

þín er vænst

Kari Ósk Grétudóttir

3. VERÐLAUN

AUKALEIKARI GREINIR HLUTVERK SITT

hlutverkið er þögult
hann stendur í gættinni
ljóskastarinn varpar skuggamynd á þilin
snýr baki í salinn
horfir yfir öxl
hægri vangi veit að áhorfendum
nákvæmlega svona á hann að standa
svo ílangur skugginn nái langt inn á sviðið
leikstjórinn skipar í þessa stellingu
útskýrir hana ekki
á frumsýningu heyrðust niðurbæld andköf úr sal
þegar skjannabirtan flæddi um dyrnar
þá rann upp fyrir honum ljós
þetta var inntak verksins
þessi skuggi sem gerði innrás í rýmið
eins og rýtingur
var fyrirboði
boðaði háskann
sem hríslaðist orðlaus
um salinn

Jón Hjartarson

DRAUMUR UM ÞÓRBERG

Ef ég hefði verið viðstaddur
dánarbeið Bergs frá Hala,
hefði ég rétt honum litla glerskál
fulla af morgundögg, og sagt:
„Taktu þessa glerskál með þér
yfir í sumarlandið Bergur minn,
og vökvaðu þar blómin, sálmana,
sendibréfin og Müllers-æfingarnar
með þessum daggardropum“.

Og ef hann ætti heimangengt og
gæti verið viðstaddur þá stund,
þá myndi ég nefna við hann eitt
smáatriði, nefnilega að hann þurfi ekki
að skila skálinni
því fornleifafræðingar myndu hvort eð er finna hana
eftir ótal aldir og segja:
„Nei sko, hér er hundalgeng glerskál frá
20. öld, líklega þýsk fjöldaframleiðsla“.

„Thorberg mem estis tie dum la vojajo!
Gis revito!¹

Baldur Garðarsson

¹Lauslega þýtt úr esperanto: Þarna var sjálfur Þórbergur á ferðinni í draumnum!
Bæ, bæ, við sjáumst síðar!

SPEKI TÍMAVILLINGA

Tattú er tímastimpill
þetta vitum við
tímaflakkarar
og fáum okkur
ekki tattú

Að sama skapi
vil ég ekki
láta brenna mig
ég vil ganga
að beinunum mínum
vísun
kjósi ég
að ganga
aftur

Bjargey Ólafsdóttir

SVERÐGLEYPÍR

hann hefur rispað sig á nögl
eða nagla
eða silfurrýtingi

sem mér tókst ekki að leyna
í kokinu
sveipa silkinu

bleikfölnur stilkur
skáhallt niður úr baugnum

biðuolla sem
hallast undan vindi
og bíður þess að blása
burt

Sunna Dís Másdóttir

SVIPTING

Hve djúpvitur
þín smáu andvana augu
hve litsterkur goggur
sem gaf frá sér gráleitt garg
hve sárt er að farga
svo víðflognum vængjum

samt hegg ég á lappir
í eggina koma skörð
risti rauf á ham
sem svarar holu hljóði
losa kjöt úr viðjum húða og himna
með köldum fingrum

þræði fuglavit
með görnum
set upp kórónu
úr fjöðrum
brýtt tennur
á höglum

við höfum meyrnað

Vala Hauksdóttir

LJÓÐASAMKEPPNI GRUNNSKÓLA KÓPAVOGS

HUGLEIÐSLULJÓÐ

Þú liggur í grasi,
döggin á blöðunum lekur í andlitið á þér.
Þú sest upp og horfir á blómin og grasið
það er yndislegt,
þú labbar og kemur auga á rólu í tré
Þú klifrar upp og losar róluna
Þú sveiflar þér í rólunni og finnur vindinn
strjúka hárið á þér.
Þú vaknar í rúminu þínu.

Jóhanna Katla Kristjánsdóttir
6. bekk, Kársnesskóla

1. VERÐLAUN

VEÐRIÐ (HÆKA)

Nýr fellibylur
svífur framhjá Flórída,
margir í hættu.

Friðrik Bjarki Sigurðsson
6. bekk, Salaskóla

2. VERÐLAUN

HRÍÐIN

Kuldinn er óbærilegur
Ég heyri ekki neitt.
Ég veit að ég held í hönd bróður míns
En ég sé hann ekki.

Ég finn hönd hans renna mér úr greipum
Ég missi takið.
Mér finnst ég hafa verið hér í marga klukkutíma
Svo verður allt svart.

Kristjana Lillý Pétursdóttir
10. bekk, Lindaskóla

3. VERÐLAUN

ANDHEITIÐ

Þegar fuglarnir standa
Þá sit ég.
Þegar fuglarnir sitja
Þá stend ég.

Þegar fuglarnir syngja
Þá þegi ég.
Þegar fuglarnir þegja
Þá syng ég.

Þegar fuglarnir hlaupa
Þá labba ég.
Þegar fuglarnir labba
Þá hleyp ég.

Máni Bergmann Sigfússon
8. bekk, Lindaskóla

DAFNANDI STJÖRNUR

Stjörnurnar skína skært hátt uppi á himni,
þær eru alls staðar úti í uppheimi og geimi.
Þær lýsa eins skært og orkugeimir.
Allar sitja þær uppi í 10 milljarða ára,
bíðandi eftir tímanum sínum til að klára.
Þegar hann klárast brenna stjörnurnar til sára,
óðar til að þjóta niður til jarða,
en komast því miður ekki í gegnum lofthjúpin gamla

En gamanið mun alltaf kárna á enda,
þær springa allar í sprengistjörnu seinna,
en verða samt að halastjörnu og deyja,
og breytast oft í hyldjúpt svarthol og segja:
Bless ljúfa veröld, það var gott að hafa völd.
Rétt áður en það svarta tekur við um öld.

Matthías Haukur Daníelsson
6. bekk, Kársnesskóla

DANSANDI TUNGLIÐ

Í himni svörtum, þar kvöldin þegja,
dansar tunglið á ljósum degi.
Það klæðist silkislæðum skýja,
með blikandi hnígandi drauma að byggja.

Norðurljósín vakna, svo dularfull,
mjúklega strjúka þau stjörnugull.
Í litadýrð þeirra rís dansinn hægur,
blátt, grænt og rautt, sem ósögð ævintýralægð.

Tunglið brosir, fylgir þeim í takt,
með spor sín í ljóði, í hægri vakt.
Þau snúast í hringi, á vetrarnótt,
tvö dýrðleg ljós sem sameinast mjúklega í þrótt.

Það er saga sköpuð í kyrrð himins,
þar sem myrkrið nær, ljós falla fer.
Og við horfum þögul, frá jörðinni hér,
þar sem dans tungls og norðurljósa hjartað sker.

Gabríela Sif O. Þórhallsdóttir
10. bekk, Lindaskóla

JÓLANÓTT

Sit í gluggakistunni
Með ilmandi kakóbollann
Kveiki á kertunum
Lít út um gluggann
Kveikt er á jólaljósum í götunni
Stjörnurnar glitra á himni hátt
Úti er dimmt
Allt er grafarkyrrt
Nema snjókornin sem falla niður á jörðu
Það er jólanótt.

Kristín Vala Stefánsdóttir
10. bekk, Lindaskóla

LÍFIÐ

Lífið er erfitt en höldum samt áfram
Hvernig sem fer, höldum samt áfram.
Við hlæjum, við grátum
Við hötum, við elskum

Aldrei gefast upp þótt lífið sé erfitt
Ekki hætta að lifa því alltaf er von
Reyndu þitt besta og þá gerist eitthvað gott
Því góðverk þín koma alltaf til baka.

Eva María Ríkharðsdóttir
8. bekk, Lindaskóla

STRÖNDIN

Ég stari út um gluggann,
ég sé strönd.
Krakkar leika sér
í bláa vatninu.
Ég stend upp,
fer út
og byrja að safna skeljum.

Eva Benediktsdóttir og
Fjóla Breiðfjörð Arnþórsdóttir
6. bekk, Salaskóla

VON

Ég hef komið til Himindals.
Þar sem gleði og friður dansa vals.
Fegurðin er stórkostleg,
ég held þú hafir aldrei séð,
fegurð Himindals.

Jafnrétti það ríkir þar.
Í Himindal koma allar.
Friðardúfur á vorin.
Verið þið öll velkomin,
í okkar draumaland.

Inga Bríet Valberg
6. bekk, Snælandsskóla